

666

USTAWA

z dnia 24 kwietnia 2009 r.

o bateriach i akumulatorach¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) wymagania dotyczące wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów;
- 2) zasady wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów;
- 3) zasady zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

Art. 2. Ustawa ma na celu:

- 1) ograniczenie negatywnego wpływu baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i zużytych akumulatorów na środowisko przez redukcję ilości substancji niebezpiecznych w bateriach i akumulatorach oraz właściwe zbieranie i recykling powstających z nich odpadów, w tym przez wspieranie wysokiego poziomu zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych;
- 2) zharmonizowanie wymogów dotyczących zawartości metali ciężkich w bateriach i akumulatorach oraz wymogów dotyczących ich oznakowania;
- 3) zapewnienie sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego i uniknięcia zniekształcenia konkurencji w obrębie Unii Europejskiej.

Art. 3. Ustawa reguluje prawa i obowiązki podmiotów:

- 1) wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1, z późn. zm.).

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych oraz ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

- 2) dystrybuujących baterie lub akumulatory lub sprzęt;
- 3) zbierających, przetwarzających, dokonujących recyklingu lub unieszkodliwiania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 4) użytkujących baterie lub akumulatory.

Art. 4. 1. Przepisy ustawy stosuje się do:

- 1) wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów produkowanych i wprowadzanych do obrotu, niezależnie od ich kształtu, pojemności, masy, składu materiałowego, sposobu użycia oraz niezależnie od tego, czy stanowią przynależność albo część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów;
- 2) zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do baterii i akumulatorów używanych w:

- 1) urządzeniach związanych z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich Unii Europejskiej, broni, amunicji i sprzęcie wojennym, z wyjątkiem produktów, które nie są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych;
- 2) urządzeniach przeznaczonych do wysyłania w przestrzeń kosmiczną.

Art. 5. W sprawach dotyczących zużytych baterii i zużytych akumulatorów w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.²⁾).**Art. 6.** Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) bateria, akumulator — źródło energii elektrycznej wytwarzanej przez bezpośrednie przetwarzanie energii chemicznej, które składa się z jednego albo kilku:
 - a) pierwotnych ogniw baterii nienadających się do powtórnego naładowania albo
 - b) wtórnych ogniw baterii nadających się do powtórnego naładowania;
- 2) bateria przemysłowa, akumulator przemysłowy — baterię i akumulator, które są przeznaczone wyłącznie do celów przemysłowych, zawodowych lub do używania w pojazdach elektrycznych, w szczególności określone w załączniku nr 1 do ustawy;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

- 3) bateria przenośna, akumulator przenośny — baterię i akumulator, w tym ogniwo guzikowe lub zestaw, które są szczelnie zamknięte i mogą być przenoszone w rękę oraz nie stanowią baterii przemysłowej i akumulatora przemysłowego albo baterii samochodowej i akumulatora samochodowego, w szczególności określone w załączniku nr 2 do ustawy;
- 4) bateria samochodowa, akumulator samochodowy — baterię i akumulator, które są używane do rozruszników, oświetlenia lub inicjowania zapłonu w pojazdach;
- 5) decyzje związane z gospodarką odpadami — decyzje, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 26 ust. 1 i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.³⁾) oraz w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z 2006 r. Nr 144, poz. 1042, z 2008 r. Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97);
- 6) elektronarzędzie bezprzewodowe — podręczny sprzęt zasilany baterią lub akumulatorem, który jest przeznaczony do wykorzystania w działalności serwisowej, budowlanej lub ogrodniczej, w tym narzędzia przeznaczone do toczenia, frezowania, szlifowania, rozdrabniania, piłowania, ścinania, wiercenia, przebijania otworów, wykrawania, kucia, nitowania, skręcania, polerowania lub podobnej obróbki drewna, metalu i innych materiałów, a także do koszenia, cięcia i innych prac;
- 7) import — przywóz baterii lub akumulatorów z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej lub państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu wprowadzenia do obrotu na terytorium kraju;
- 8) marszałek województwa — odpowiednio:
 - a) w przypadku wprowadzającego baterie lub akumulatory — marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania wprowadzającego baterie lub akumulatory, a w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju — Marszałka Województwa Mazowieckiego,
 - b) w przypadku zbierającego użyte baterie lub użyte akumulatory lub prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów — marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie zbierania lub przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 9) miejsce odbioru — wyznaczoną część obiektu budowlanego, którym władza podmiot, którego podstawowa działalność nie polega na gospodarowaniu odpadami, w tym szkoły, placówki oświatowej lub kulturalno-oświatowej, siedziby urzędu lub instytucji, punkt świadczący usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów lub placówkę handlową prowadzoną przez sprzedawcę detalicznego lub sprzedawcę hurtowego, do których użytkownik końcowy może oddać użyte baterie przenośne i użyte akumulatory przenośne;
- 10) ogniwo guzikowe — małą baterię przenośną i akumulator przenośny o średnicy większej niż wysokość, które są wykorzystywane do specjalnych celów, w szczególności do zasilania aparatów słuchowych, zegarków, małych urządzeń przenośnych lub urządzeń do zasilania rezerwowego;
- 11) poziom zbierania — wyrażony w procentach stosunek masy zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych zebranych zgodnie z ustawą w danym roku kalendarzowym do średniej masy baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego baterie lub akumulatory w danym roku kalendarzowym oraz w dwóch latach poprzednich;
- 12) przedsiębiorca — przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁴⁾);
- 13) przetwarzanie — czynności podejmowane po dostarczeniu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów w celu ich sortowania, przygotowania do recyklingu lub unieszkodliwiania;
- 14) sprzedawca detaliczny — przedsiębiorcę, który w ramach wykonywanej działalności gospodarczej udostępnia odpłatnie lub nieodpłatnie baterie lub akumulatory w celu używania przez użytkowników końcowych, w tym także jako przynależność albo część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów;
- 15) sprzedawca hurtowy — przedsiębiorcę, który w ramach wykonywanej działalności gospodarczej udostępnia odpłatnie lub nieodpłatnie baterie lub akumulatory w celu ich dalszego odpłatnego lub nieodpłatnego udostępniania, w tym także jako przynależność albo część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów;
- 16) sprzęt — sprzęt elektryczny lub elektroniczny, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1464), który jest w całości albo w części zasilany bateriami lub akumulatorami lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i Nr 20, poz. 106.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 18, poz. 97.

- 17) terytorium kraju — terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 18) urząd marszałkowski — odpowiednio:
- w przypadku wprowadzającego baterie lub akumulatory — urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania wprowadzającego baterie lub akumulatory, a w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju — Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego,
 - w przypadku zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów — urząd marszałkowski właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie zbierania lub przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 19) użytkownik końcowy — podmiot wykorzystujący energię elektryczną z baterii lub akumulatorów;
- 20) wewnątrzspółnotowa dostawa — wywóz baterii lub akumulatorów z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 21) wewnątrzspółnotowe nabycie — przywóz baterii lub akumulatorów z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu wprowadzenia do obrotu na terytorium kraju;
- 22) wprowadzający baterie lub akumulatory — przedsiębiorcę, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów, w tym zamontowanych w sprzęcie lub pojazdach, po raz pierwszy na terytorium kraju; za wprowadzającego baterie lub akumulatory uważa się także przedsiębiorcę dokonującego importu lub wewnątrzspółnotowego nabycia baterii lub akumulatorów na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej;
- 23) wprowadzanie do obrotu — odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu używania lub dystrybucji;
- 24) zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory:
- podmiot prowadzący punkt zbierania odpadów, posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
 - gminną jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych,
- c) przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych;
- 25) zestaw — zespół baterii lub akumulatorów połączonych ze sobą lub otoczonych zewnętrzną osłoną w taki sposób, że nie jest przeznaczony do dzielenia na części ani otwierania przez użytkownika końcowego;
- 26) zużyte baterie, zużyte akumulatory — baterie i akumulatory będące odpadami w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Art. 7. 1. Wprowadzenie do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju następuje z dniem:

- wydania baterii lub akumulatorów z magazynu lub przekazania osobie trzeciej, z przeznaczeniem do używania lub dystrybucji na terytorium kraju — w przypadku baterii lub akumulatorów wyprodukowanych na terytorium kraju;
- wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzspółnotowe nabycie;
- przywozu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju.

2. Jeżeli z przepisów ust. 1 wynika, że wprowadzenie baterii lub akumulatorów do obrotu nastąpiło w dwóch terminach, za dzień wprowadzenia baterii lub akumulatorów do obrotu na terytorium kraju uważa się dzień wcześniejszy.

3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym baterie lub akumulatory.

Rozdział 2

Wymagania dotyczące wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów oraz sprzętu

Art. 8. 1. Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory, w tym baterie i akumulatory zamontowane w sprzęcie, nie mogą zawierać więcej niż 0,0005 % wagowo rtęci, z tym że ogniwa guzikowe nie mogą zawierać więcej niż 2 % wagowo rtęci.

2. Wprowadzane do obrotu baterie przenośne i akumulatory przenośne, w tym zamontowane w sprzęcie, nie mogą zawierać więcej niż 0,002 % wagowo kadmu.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych przeznaczonych do użytku w:

- systemach awaryjnych i alarmowych, w tym w oświetleniu awaryjnym;
- urządzeniach medycznych;
- elektronarzędziach bezprzewodowych.

Art. 9. 1. Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory, w tym zestawy oraz ogniwa guzikowe, powinny być oznakowane symbolem selektywnego zbierania, którego wzór jest określony w załączniku nr 3 do ustawy.

2. Wprowadzane do obrotu:

- 1) baterie i akumulatory, w tym zestawy, powinny być oznakowane:
 - a) symbolem chemicznym Cd, jeżeli zawierają powyżej 0,002 % wagowo kadmu,
 - b) symbolem chemicznym Pb, jeżeli zawierają powyżej 0,004 % wagowo ołowiu;
- 2) ogniwa guzikowe powinny być oznakowane symbolem chemicznym Hg, jeżeli zawierają powyżej 0,0005 % wagowo rtęci.

3. Wzory symboli, o których mowa w ust. 2, są określone w załączniku nr 4 do ustawy.

4. Wprowadzane do obrotu baterie przenośne i akumulatory przenośne oraz baterie samochodowe i akumulatory samochodowe powinny być zaopatrzone w informację o ich pojemności.

5. Symbole, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz informację, o której mowa w ust. 4, umieszcza się w sposób widoczny, czytelny i trwały.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, metody określenia pojemności baterii lub akumulatorów oraz sposób umieszczania informacji o tej pojemności na bateriach lub akumulatorach, kierując się przepisami prawa Unii Europejskiej w tym zakresie, względami ochrony środowiska oraz koniecznością zapewnienia rzetelnej informacji o właściwościach wprowadzanych do obrotu baterii lub akumulatorów.

7. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów zwolnionych z wymagań określonych w ust. 1—5, kierując się przepisami prawa Unii Europejskiej w tym zakresie oraz względami ochrony środowiska.

Art. 10. 1. Zakazuje się wprowadzania do obrotu oraz dystrybucji baterii i akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9.

2. Wprowadzający do obrotu baterie lub akumulatory jest obowiązany do wycofania z obrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9.

3. W przypadku niewycofania z obrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9 Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydaje z urzędu decyzję o wycofaniu z obrotu tych baterii lub akumulatorów.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) zobowiązanie wprowadzającego do obrotu baterie lub akumulatory do odpowiedniego publicznego wezwania sprzedawców detalicznych, sprzedawców hurtowych oraz użytkowników końco-

wych baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9 do oddawania tych baterii i akumulatorów na koszt i odpowiedzialność wprowadzającego do obrotu baterie lub akumulatory;

- 2) określenie miejsca lub miejsc przyjmowania baterii i akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9;
- 3) nakaz przetworzenia i recyklingu wycofanych z obrotu baterii i akumulatorów, zgodnie z przepisami ustawy.

5. Wojewódzki inspektor inspekcji handlowej właściwy ze względu na miejsce kontroli sprzedawcy detalicznego lub sprzedawcy hurtowego może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, wstrzymanie dystrybucji baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9.

6. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, sprzedawca detaliczny lub sprzedawca hurtowy jest obowiązany do zwrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 i 9 do dostawcy, a w przypadku braku takiej możliwości — do przekazania tych baterii i akumulatorów jako zużytych baterii i zużytych akumulatorów do przetworzenia i recyklingu.

7. Informację o wynikach kontroli oraz kopię decyzji, o której mowa w ust. 5, wojewódzki inspektor inspekcji handlowej przedkłada Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie 30 dni od dnia jej wydania.

8. Decyzjom, o których mowa w ust. 3 i 5, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

9. Koszty związane z wycofaniem z obrotu, wstrzymaniem dystrybucji lub przekazaniem do przetworzenia i recyklingu baterii i akumulatorów ponosi wprowadzający do obrotu baterie lub akumulatory.

Art. 11. 1. Produkowany i wprowadzany do obrotu sprzęt powinien być zaprojektowany w sposób umożliwiający łatwe usunięcie z niego zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

2. Do wprowadzanego do obrotu i dystrybuowanego sprzętu, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, powinna być dołączona instrukcja zawierająca informację o:

- 1) sposobie bezpiecznego usunięcia baterii lub akumulatorów z tego sprzętu;
- 2) rodzaju zamontowanych baterii lub akumulatorów.

3. W przypadku wprowadzania do obrotu na terytorium kraju sprzętu, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, instrukcję, o której mowa w ust. 2, sporządza się w języku polskim.

4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się do:

- 1) sprzętu, który służy ochronie bezpieczeństwa lub porządku publicznego państw członkowskich Unii Europejskiej;

- 2) sprzętu, w którym baterie lub akumulatory są przylutowane, zgrzewane lub w inny sposób przymocowane na stałe do końcówek zasilających, zapewniając ciągły dopływ prądu w warunkach nietypowej eksploatacji oraz w podtrzymaniu danych w ich niezmiennym stanie w sprzęcie informatycznym, w którym użycie baterii lub akumulatorów jest technicznie niezbędne;
- 3) sprzętu medycznego, który służy do podtrzymywania funkcji życiowych, oraz stymulatorów serca, w których jest niezbędne nieprzerwane źródło zasilania, a baterie lub akumulatory mogą być usunięte tylko przez wykwalifikowane osoby;
- 4) sprzętu przenośnego, w którym wymiana baterii lub akumulatorów przez niewykwalifikowane osoby może stanowić zagrożenie dla użytkownika końcowego lub niekorzystnie wpłynąć na pracę sprzętu.

Rozdział 3

Postępowanie ze zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami

Art. 12. Zakazuje się umieszczania zużytych baterii i zużytych akumulatorów razem z innymi odpadami w tym samym pojemniku.

Art. 13. 1. Zużyte baterie samochodowe i zużyte akumulatory samochodowe oraz zużyte baterie przemysłowe i zużyte akumulatory przemysłowe powinny być zbierane selektywnie według rodzajów w celu ułatwienia ich przetwarzania za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 15 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób selektywnego zbierania zużytych baterii samochodowych, zużytych akumulatorów samochodowych, zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych, uwzględniając technologie przetwarzania i recyklingu oraz kierując się potrzebą zapewnienia wysokich poziomów recyklingu.

Art. 14. 1. Magazynowanie i przetwarzanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów w zakładach przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów powinny odbywać się w miejscach o utwardzonym, nieprzepuszczalnym podłożu, odpornych na działanie warunków atmosferycznych lub w odpowiednich pojemnikach nieprzewodzących prądu, odpornych na działanie substancji zawartych w bateriach lub akumulatorach oraz działanie warunków atmosferycznych.

2. Magazynowanie zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych w zakładach przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów powinno odbywać się na nieprzepuszczalnych podłożach, podłączonych do kanalizacji działającej w obiegu zamkniętym, kierującej ścieki do specjalnych zbiorników lub do instalacji przerabiającej zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

3. Zużyte baterie i zużyte akumulatory przeznaczone do przetwarzania i recyklingu mogą być magazynowane nie dłużej niż przez okres roku łącznie przez wszystkich kolejnych posiadaczy tych odpadów.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące magazynowania, przetwarzania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, kierując się względami ochrony środowiska oraz koniecznością zapewnienia wysokiego poziomu recyklingu;

Art. 15. 1. Za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii lub zużytych akumulatorów muszą zostać osiągnięte następujące minimalne poziomy wydajności recyklingu:

- 1) w przypadku zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych — 65 % masy zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych, w tym recykling zawartości ołowiu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu, przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów;
- 2) w przypadku zużytych baterii niklowo-kadmowych i zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych — 75 % masy zużytych baterii niklowo-kadmowych lub zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych, w tym recykling zawartości kadmu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu, przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów;
- 3) w przypadku pozostałych zużytych baterii i zużytych akumulatorów — 50 % masy zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposoby obliczania poziomów wydajności recyklingu, biorąc pod uwagę wymogi ochrony środowiska oraz rozwój techniczny i naukowy.

Art. 16. 1. Zakazuje się unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów przez ich składowanie na składowisku odpadów lub termiczne przekształcanie.

2. Odpady powstałe po przetworzeniu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o którym mowa w art. 63 ust. 1 pkt 2, nienadające się do recyklingu, w zależności od właściwości, mogą zostać unieszkodliwione przez składowanie na składowisku odpadów lub poddane termicznemu przekształcaniu.

Rozdział 4

Rejestr wprowadzających baterie lub akumulatory oraz prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów

Art. 17. Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr:

- 1) wprowadzających baterie lub akumulatory,
- 2) prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów

— zwany dalej „rejestrem”.

Art. 18. 1. Przedsiębiorca przed rozpoczęciem działalności w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju lub przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, przed dokonaniem pierwszego wprowadzenia do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju lub pierwszego przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosku o wpis do rejestru oraz uzyskania numeru rejestrowego.

2. Przedsiębiorca wykonujący działalność w obu zakresach, o których mowa w ust. 1, składa jeden wniosek o wpis do rejestru, obejmujący dane wymagane dla wniosku o wpis do rejestru w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane w odniesieniu do:

- 1) wprowadzającego baterie lub akumulatory:
 - a) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres,
 - b) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy — jeżeli został nadany,
 - c) europejski numer identyfikacji podatkowej — jeżeli został nadany,
 - d) informację o rodzaju wprowadzanych baterii i akumulatorów,
 - e) informację o sposobie realizowania obowiązków wynikających z ustawy;
- 2) prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów:
 - a) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres,
 - b) datę i oznaczenie miejsca wpisu przedsiębiorcy do ewidencji działalności gospodarczej albo do Krajowego Rejestru Sądowego,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy — jeżeli został nadany,
 - d) numer REGON przedsiębiorcy — jeżeli został nadany,
 - e) informację o:
 - rodzajach przetwarzanych baterii i akumulatorów oraz o prowadzonych procesach przetwarzania i recyklingu,
 - decyzjach związanych z gospodarką odpadami, zawierających datę wydania, czas obowiązywania, dane dotyczące mocy przetwórczych, oznaczenie organu wydającego decyzję oraz numer wydanej decyzji.

4. Wprowadzający baterie lub akumulatory dołącza do wniosku uwierzytelnioną kopię dowodu uiszczenia opłaty rejestrowej.

5. Przedsiębiorca zagraniczny będący wprowadzającym baterie lub akumulatory wykonuje obowiązki wynikające z rejestracji za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 19. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, dokonując wpisu do rejestru, nadaje przedsiębiorcom podlegającym wpisowi numer rejestrowy.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zawiadamia przedsiębiorców wpisanych do rejestru oraz marszałka województwa o nadanym numerze rejestrowym.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania numeru rejestrowego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zidentyfikowania przedsiębiorców wpisanych do rejestru, zapewnienia spójności i ciągłości numeru rejestrowego z numerem rejestrowym nadawanym zgodnie z przepisami o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz wyeliminowania sytuacji, w której przedsiębiorcy będą posługiwać się dwoma numerami rejestrowymi.

Art. 20. 1. Wpis do rejestru wprowadzającego baterie lub akumulatory podlega opłacie rejestrowej.

2. Wprowadzający baterie lub akumulatory uiszcza opłatę rejestrową na odrębny rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

3. Opłaty rejestrowej nie uiszcza wprowadzający baterie lub akumulatory wpisany do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. Nr 70, poz. 631, z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, z 2007 r. Nr 93, poz. 621 oraz z 2008 r. Nr 199, poz. 1227), który składając wniosek o wpis do rejestru przedłoży informację potwierdzającą dobrowolny udział w systemie ekozarządzania i audytu (EMAS).

4. Wprowadzający baterie lub akumulatory wpisany do rejestru uiszcza, w terminie do końca lutego każdego roku, opłatę roczną na odrębny rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

5. Opłaty rocznej nie uiszcza się w roku, w którym została uiszczona opłata rejestrowa.

6. Opłaty rocznej nie uiszcza wprowadzający baterie lub akumulatory, który jest jednocześnie wprowadzającym sprzęt i jest zarejestrowany w rejestrze, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, który składając wniosek o wpis do rejestru przedłoży informację o numerze rejestrowym nadanym zgodnie z przepisami o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

7. Górne stawki opłaty rejestrowej i opłaty rocznej wynoszą 1 000 zł, przy czym dla mikroprzedsiębiorców górna stawka tych opłat wynosi 200 zł.

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek:

- 1) opłaty rejestrowej,
- 2) opłaty rocznej

— biorąc pod uwagę koszty prowadzenia rejestru oraz to, że opłaty te nie powinny stanowić przeszkody w uzyskaniu wpisu do rejestru albo w wykonywaniu działalności gospodarczej, zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Art. 21. 1. W przypadku zmiany danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorca jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana, wniosku o zmianę wpisu do rejestru.

2. W razie zaniedbania obowiązku określonego w ust. 1, w zakresie zmiany adresu, doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny.

Art. 22. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska:

- 1) prowadzi rejestr w postaci bazy danych zapisanej na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501 oraz z 2008 r. Nr 127, poz. 817), który może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami;
- 2) archiwizuje, przechowuje i przetwarza dane zawarte w rejestrze;
- 3) zapewnia bezpieczeństwo danych zawartych w rejestrze;
- 4) udostępnia w swojej siedzibie oraz na stronie internetowej dane zawarte w rejestrze, o których mowa w art. 18 ust. 3, z wyłączeniem danych dotyczących mocy przetwórczych.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) niezbędny zakres informacji objętych obowiązkiem zbierania i przetwarzania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,
- 2) sposób prowadzenia bazy danych, o której mowa w ust. 1 pkt 1

— kierując się potrzebą ujednoczenia systemu zbierania i przetwarzania danych oraz koniecznością oceny funkcjonowania systemu gospodarki zużyтыми bateriami i zużyтыми akumulatorami.

Art. 23. 1. W przypadku trwałego zakończenia działalności w zakresie, o którym mowa w art. 18 ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania tej działalności, do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosku o wykreślenie z rejestru.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w drodze decyzji, wykreśla z rejestru przedsiębiorcę.

3. Dane przedsiębiorcy wykreślonego z rejestru są archiwizowane.

Art. 24. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2, art. 21 ust. 1 i art. 23 ust. 1, oraz sposób ich przekazywania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, uwzględniając odpowiednio konieczność zidentyfikowania przedsiębiorców podlegających wpisowi do rejestru, ujednoczenia formy składanych wniosków, ułatwienia ich przekazywania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz sprawności postępowania.

Art. 25. Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje z urzędu, w drodze decyzji, wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru w przypadku:

- 1) cofnięcia lub wygaśnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami;
- 2) stwierdzenia rażącej nieprawidłowości w wykonywaniu obowiązków określonych w przepisach ustawy;
- 3) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 26. Do wniosku o wpis do rejestru, wniosku o zmianę wpisu do rejestru oraz wniosku o wykreślenie z rejestru stosuje się odpowiednio przepisy art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 5

Obowiązki wprowadzających baterie lub akumulatory

Art. 27. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz właściwego gospodarowania zużyтыми bateriami i zużyтыми akumulatorami.

2. Wprowadzający baterie samochodowe, akumulatory samochodowe, baterie przemysłowe lub akumulatory przemysłowe oraz użytkownicy tych baterii lub akumulatorów mogą zawierać między sobą porozumienia dotyczące finansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania tych baterii lub akumulatorów.

Art. 28. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory może realizować obowiązki, o których mowa w art. 27, art. 31, art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 2, art. 35 ust. 1, art. 36 ust. 1 i 4 oraz art. 41 ust. 3, za pośrednictwem innych podmiotów.

2. Odpowiedzialność za prawidłową realizację obowiązków, o których mowa w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym baterie lub akumulatory.

Art. 29. Wprowadzający baterie lub akumulatory może wprowadzać do obrotu tylko baterie i akumulatory oznakowane w sposób, o którym mowa w art. 9.

Art. 30. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do umieszczania numeru rejestrowego na dokumentach związanych z obrotem bateriami i akumulatorami.

Art. 31. 1. W przypadku zgłoszenia przez użytkownika końcowego potrzeby odbioru zużytych baterii samochodowych, zużytych akumulatorów samochodowych, zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych, z wyjątkiem baterii kwasowo-ołowiowych i akumulatorów kwasowo-ołowiowych, wprowadzający baterie lub akumulatory, który wprowadził je do obrotu, jest obowiązany do odebrania od użytkownika końcowego, w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia, tych baterii i akumulatorów, w ilości nie większej niż ilość przekazana temu użytkownikowi końcowemu, i przekazania ich do przetwarzania i recyklingu.

2. Wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do odebrania na własny koszt zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego, sprzedawcy detalicznego oraz sprzedawcy hurtowego i przekazania ich do przetwarzania i recyklingu.

3. Wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do dołączenia do nich informacji o warunkach i trybie ich zwrotu oraz o zorganizowanych dla nich punktach zbierania.

Art. 32. 1. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory, dotyczącej zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) warunki finansowania przez wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych;
- 2) zobowiązanie do składania przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory wprowadzającemu baterie przenośne lub akumulatory przenośne:
 - a) sprawozdania o masie zebranych zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych z miejsc odbioru lub od użytkowników końcowych na poczet tego wprowadzającego baterie lub akumulatory,
 - b) wykazu punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory,
 - c) wykazu miejsc odbioru, z których odbiera zużyte baterie lub zużyte akumulatory, wraz z informacją na temat okresu trwania umowy z prowadzącym miejsce odbioru.

Art. 33. 1. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do osiągnięcia poziomów zbierania w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych w poszczególnych latach, uwzględniając:

- 1) konieczność osiągnięcia do dnia 26 września 2012 r. poziomu zbierania w wysokości co najmniej 25 % oraz do dnia 26 września 2016 r. i w kolejnych latach — w wysokości co najmniej 45 %;

2) potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych oraz zwiększenia jego efektywności,

3) działania na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.

Art. 34. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o rodzaju, ilości i masie wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów.

2. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy, rocznego sprawozdania o rodzaju, ilości i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów.

3. W przypadku zakończenia przez wprowadzającego baterie lub akumulatory działalności gospodarczej w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów wprowadzający baterie lub akumulatory składa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania tej działalności.

4. Przy ustalaniu ilości i masy wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów nie uwzględnia się ilości i masy tych baterii i akumulatorów, w tym także stanowiących przynależność albo część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów, które zostały wyeksportowane lub były przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego baterie lub akumulatory lub innego przedsiębiorcę.

5. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego ona dotyczy.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, oraz sposób przekazywania, uwzględniając konieczność zidentyfikowania wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz ułatwienia przekazywania sprawozdań marszałkowi województwa.

Art. 35. 1. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy, rocznego sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania wraz z wykazem punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory oraz wykazem miejsc odbioru, z których zbierający odbiera zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, uwzględniając konieczność zidentyfikowania wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz ułatwienia przekazywania sprawozdań marszałkowi województwa.

Art. 36. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności z prowadzącym zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) warunki finansowania przez wprowadzającego baterie lub akumulatory przetwarzania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 2) zobowiązanie prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów do co najmniej nieodpłatnego przyjmowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, które poddaje procesom przetwarzania i recyklingu;
- 3) sposób i terminy przekazywania informacji przez prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w art. 63 ust. 1 pkt 2, o masie i rodzajach przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

3. W przypadku:

- 1) wygaśnięcia lub cofnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
- 2) rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1

— wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy odpowiednio od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami, rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, do zawarcia nowej umowy, o której mowa w ust. 1.

4. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca każdego roku, wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, z których prowadzącymi ma zawartą umowę, zawierającego w szczególności:

- 1) firmę, oznaczenie siedziby i adres wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wprowadzającego baterie lub akumulatory — jeżeli został nadany;
- 3) numer REGON wprowadzającego baterie lub akumulatory — jeżeli został nadany;
- 4) numer rejestrowy;
- 5) informację o masie i rodzajach przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz o zdolnościach przetwórczych zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu, o którym mowa w ust. 4, oraz sposób jego przekazywania, uwzględniając konieczność zidentyfikowania wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz ułatwienia przekazywania wykazów marszałkowi województwa.

Art. 37. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do finansowania publicznych kampanii edukacyjnych.

2. Publiczne kampanie edukacyjne oznaczają wszelkie działania mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami w postaci zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania tych odpadów, w tym informowanie przy wykorzystaniu środków masowego przekazu, ulotek, broszur informacyjnych i plakatów oraz organizowanie konkursów, konferencji i akcji o charakterze informacyjno-edukacyjnym.

3. Publiczne kampanie edukacyjne powinny uwzględniać informowanie użytkowników końcowych w szczególności o:

- 1) możliwym wpływie substancji stosowanych w bateriach i akumulatorach na środowisko i zdrowie ludzi;
- 2) zaleceniu prowadzenia selektywnego zbierania;
- 3) dostępnych dla nich systemach zbierania i recyklingu;
- 4) ich roli w przyczynianiu się do recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 5) znaczeniu symboli, których wzory są określone w załącznikach nr 3 i 4 do ustawy.

4. Wprowadzający baterie lub akumulatory, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne albo
- 2) przekazuje, w terminie do dnia 15 marca następnego roku, na wyodrębniony rachunek urzędu marszałkowskiego

— co najmniej 0,1 % swoich przychodów z tytułu wprowadzenia do obrotu baterii i akumulatorów na terytorium kraju osiągniętych w danym roku kalendarzowym.

5. W przypadku braku możliwości ustalenia wysokości przychodów z tytułu wprowadzenia do obrotu baterii i akumulatorów na terytorium kraju, całkowity przychód określa się na podstawie ilości sztuk baterii i akumulatorów wprowadzonych w danym roku do obrotu na terytorium kraju przyjmując dla każdej baterii i akumulatora wysokość przychodu jako:

- 1) wysokość stawki opłaty produktowej, o której mowa w art. 40 ust. 2, dla danego rodzaju baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych;

2) średnią cenę baterii i akumulatora o takim samym składzie fizyko-chemicznym lub pojemności oferowanych w handlu detalicznym w kraju, dla pozostałych baterii i akumulatorów.

6. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy, rocznego sprawozdania o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne.

7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 6, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań.

Rozdział 6

Opłata produktowa

Art. 38. 1. Rozliczenie wykonania obowiązku zapewnienia wymaganego poziomu zbierania, o którym mowa w art. 33, następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Jeżeli wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 33, jest obowiązany do ponoszenia opłaty produktowej.

Art. 39. 1. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych.

2. Należną opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy między masą zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, jaką należy zebrać, aby osiągnąć wymagany poziom zbierania w danym roku kalendarzowym, a masą zebranych w tym roku zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych.

Art. 40. 1. Stawka opłaty produktowej dla zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych wynosi od 0,80 zł do 12 zł za kilogram.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat produktowych, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zróżnicowania tych opłat z uwagi na rodzaje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów oraz koszty zbierania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Art. 41. 1. Obowiązek obliczenia należnej opłaty produktowej powstaje na koniec roku kalendarzowego.

2. Opłata produktowa jest wpłacana na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego opłata dotyczy.

3. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy, rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty produktowej.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań.

Art. 42. 1. W razie stwierdzenia, że wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne, mimo ciążącego obowiązku, nie dokonał wpłaty opłaty produktowej lub dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa wydaje decyzję, w której określa wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.

2. W przypadku niewykonania decyzji określonej w ust. 1 marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50 % kwoty niewpłaconej opłaty produktowej.

3. Termin płatności opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca wysokość opłaty stała się ostateczna.

Art. 43. Do opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁵⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Rozdział 7

Obowiązki użytkowników końcowych

Art. 44. Użytkownik końcowy jest obowiązany do przekazania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, w tym baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych, które nie mogą stanowić już źródła energii, do zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub do miejsca odbioru.

Art. 45. 1. Użytkownik końcowy jest obowiązany do przekazania zużytych baterii samochodowych i zużytych akumulatorów samochodowych sprzedawcy detalicznemu baterii samochodowych lub akumulatorów samochodowych, podmiotowi prowadzącemu usługi w zakresie wymiany zużytych baterii samochodowych lub zużytych akumulatorów samochodowych, zbierającemu zużyte baterie samochodowe lub zużyte akumulatory samochodowe, prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych lub zużytych akumulatorów samochodowych lub wprowadzającemu baterie samochodowe lub akumulatory samochodowe.

2. Użytkownik końcowy jest obowiązany do przekazania zużytych baterii przemysłowych i zużytych akumulatorów przemysłowych sprzedawcy detalicznemu baterii przemysłowych lub akumulatorów przemysłowych, podmiotowi prowadzącemu usługi w zakresie wymiany zużytych baterii przemysłowych lub

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362 i Nr 57, poz. 466.

zużytych akumulatorów przemysłowych, prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych lub wprowadzającemu baterie przemysłowe lub akumulatory przemysłowe.

3. Użytkownik końcowy jest obowiązany do przekazania zużytych baterii przemysłowych niklowo-kadmowych i zużytych akumulatorów przemysłowych niklowo-kadmowych prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii niklowo-kadmowych lub zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych.

Rozdział 8

Obowiązki prowadzących miejsca odbioru

Art. 46. 1. W miejscu odbioru zakazuje się zbierania zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych wraz z innymi odpadami w tym samym pojemniku.

2. Pojemniki służące do zbierania zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych w miejscach odbioru powinny być ustawione w miejscu publicznie dostępnym.

3. W miejscach odbioru zużyte baterie prądozładowe i zużyte akumulatory prądozładowe są przyjmowane nieodpłatnie.

4. W miejscu odbioru powinna znajdować się czytelna i dostępna dla użytkownika końcowego informacja na temat możliwości oddania zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych w tym miejscu.

5. Informacja, o której mowa w ust. 4, może być umieszczona na pojemniku służącym do zbierania zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych.

Art. 47. Przy sprzedaży użytkownikowi końcowemu nowych baterii prądozładowych i akumulatorów prądozładowych nie wykazuje się oddzielnie kosztów zbierania, przetwarzania i recyklingu.

Art. 48. Sprzedawca detaliczny baterii prądozładowych lub akumulatorów prądozładowych, którego powierzchnia sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.⁶⁾) przekracza 25 m², jest obowiązany do:

- 1) przyjęcia selektywnie zebranych zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych od użytkownika końcowego przez udostępnienie pojemnika na zużyte baterie prądozładowe i zużyte akumulatory prądozładowe, bez możliwości żądania od niego zapłaty za ich przyjęcie;
- 2) przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, sprzedawcy hurtowemu lub zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

Art. 49. Sprzedawca hurtowy baterii prądozładowych lub akumulatorów prądozładowych jest obowiązany do:

- 1) przyjęcia zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych od użytkownika końcowego oraz od sprzedawcy detalicznego, któremu przekazał baterie prądozładowe lub akumulatory prądozładowe, bez możliwości żądania od niego zapłaty za ich przyjęcie;
- 2) przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

Art. 50. Przedsiębiorca świadczący usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do:

- 1) przyjęcia selektywnie zebranych zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych od użytkownika końcowego, bez możliwości żądania od niego zapłaty za ich przyjęcie;
- 2) przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Art. 51. 1. Prowadzący miejsce odbioru, niebędący sprzedawcą detalicznym, sprzedawcą hurtowym lub przedsiębiorcą świadczącym usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa odpowiednio w art. 48—50, może przyjmować od użytkowników końcowych zużyte baterie prądozładowe i zużyte akumulatory prądozładowe, jeżeli ma zawartą umowę ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory na odbiór zużytych baterii prądozładowych lub zużytych akumulatorów prądozładowych. Umowa jest zawierana w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności zobowiązanie się zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory do:

- 1) co najmniej nieodpłatnego i okresowego odbioru zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych;
- 2) nieodpłatnego dostarczenia pojemników do gromadzenia zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych.

Art. 52. Prowadzący miejsce odbioru jest zwolniony z obowiązku:

- 1) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w art. 28 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
- 2) zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez starostę, o którym mowa w art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w zakresie zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880 oraz z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413.

- 3) zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, o którym mowa w art. 71 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.⁷⁾), w związku ze zbieraniem zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 4) prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o której mowa w art. 36 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Rozdział 9

Opłata depozytowa oraz obowiązki sprzedawców detalicznych baterii kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów kwasowo-ołowiowych

Art. 53. 1. Sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do przyjęcia zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego.

2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczenia w punkcie sprzedaży, w widocznym miejscu, informacji o:

- 1) warunkach i trybie zwrotu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 1, oraz możliwości zwrotu pobranej opłaty depozytowej w punkcie sprzedaży;
- 2) punktach zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 1, zorganizowanych przez wprowadzającego baterie lub akumulatory, którego baterie lub akumulatory sprzedaje.

Art. 54. 1. Sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do pobrania od kupującego opłaty depozytowej oraz do potwierdzenia jej pobrania, jeżeli przy sprzedaży tych baterii lub akumulatorów kupujący nie przekazał mu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 53 ust. 1.

2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany, w terminie 30 dni od dnia pobrania opłaty depozytowej, do przyjęcia zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych,

wiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz zwrotu pobranej opłaty depozytowej i potwierdzenia jej zwrotu.

3. Jeżeli zwrot pobranej opłaty depozytowej przez sprzedawcę detalicznego, o którym mowa w ust. 1, jest niemożliwy z powodu jego likwidacji, upadłości albo przerwy w wykonywanej działalności gospodarczej, wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany, w terminie 45 dni od dnia ich sprzedaży, do przyjęcia od kupującego zużytych baterii i zużytych akumulatorów wprowadzonych przez niego do obrotu oraz zwrotu pobranej opłaty depozytowej i potwierdzenia jej zwrotu w zorganizowanych przez niego punktach zbierania tych baterii lub akumulatorów.

4. Potwierdzenie pobrania i zwrotu opłaty depozytowej, o której mowa w ust. 1—3, następuje na dokumencie potwierdzającym pobranie opłaty depozytowej oraz dokumencie potwierdzającym zwrot opłaty depozytowej.

5. Sprzedawca detaliczny jest obowiązany do przechowywania dokumentu potwierdzającego pobranie opłaty depozytowej i dokumentu potwierdzającego zwrot opłaty depozytowej przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego one dotyczą.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzającego pobranie opłaty depozytowej i dokumentu potwierdzającego zwrot opłaty depozytowej, o których mowa w ust. 4, kierując się potrzebą ujednoczenia dokumentów oraz zapewnienia prawidłowego gospodarowania wpływami z opłat depozytowych.

Art. 55. 1. Stawka opłaty depozytowej wynosi od 30 zł do 50 zł za sztukę baterii samochodowej kwasowo-ołowiowej i akumulatora samochodowego kwasowo-ołowiowego oraz baterii przemysłowej kwasowo-ołowiowej oraz akumulatora przemysłowego kwasowo-ołowiowego.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłaty depozytowej, uwzględniając konieczność zróżnicowania tych opłat z uwagi na rodzaje zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych.

Art. 56. 1. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w art. 54, przekazuje nieodebraną opłatę depozytową na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, w którym nastąpiło pobranie opłaty.

2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, w którym nastąpiło pobranie opłaty, sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844, z 2008 r. Nr 145, poz. 914, Nr 199, poz. 1227, Nr 206, poz. 1287, Nr 210, poz. 1321 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 31, poz. 206.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań oraz ułatwieniem przekazywania tych sprawozdań marszałkowi województwa.

Rozdział 10

Obowiązki zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory

Art. 57. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do odebrania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od prowadzącego miejsce odbioru, z którym ma zawartą umowę, o której mowa w art. 51 ust. 1.

Art. 58. 1. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów bezpośrednio prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, a w przypadku zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych — w pierwszej kolejności prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który prowadzi co najmniej sortowanie zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Zbierający zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe lub zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do przekazania tych baterii i akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który spełnia wymagania, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7.

3. Zbierający zużyte baterie nikielowo-kadmowe lub zużyte akumulatory nikielowo-kadmowe jest obowiązany do przekazania tych baterii i akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii nikielowo-kadmowych lub zużytych akumulatorów nikielowo-kadmowych.

Art. 59. 1. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbiciu na poszczególnych wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi ma zawartą umowę, o której mowa w art. 32 ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku wprowadzających baterie przenośne lub akumulatory przenośne, którzy przekazali realizację obowiązków wynikających z ustawy temu samemu podmiotowi, o którym mowa w art. 28 ust. 1, w tym obowiązek podpisania umowy ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory, dopuszcza się możliwość sporządzenia zbiorczych informacji, o których mowa w ust. 1.

3. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia rocznego sprawozdania zawierającego informacje o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbi-

ciu na poszczególnych wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi ma zawartą umowę, o której mowa w art. 32 ust. 1, o których mowa w ust. 1, marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy.

4. Przez masę zużytych baterii i zużytych akumulatorów należy rozumieć odpowiednio masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów zebranych bezpośrednio od użytkowników końcowych, z miejsc odbioru oraz zakładów przetwarzania w rozumieniu przepisów o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym i przekazanych prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

5. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczy.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań oraz ułatwieniem przekazywania tych sprawozdań marszałkowi województwa.

Rozdział 11

Obowiązki prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów

Art. 60. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do przetwarzania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów oraz powstających z nich odpadów w sposób bezpieczny dla środowiska i zdrowia ludzi.

2. Zabrania się przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów poza zakładem przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Art. 61. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który ma zawartą z wprowadzającym baterie lub akumulatory umowę, o której mowa w art. 36 ust. 1, jest obowiązany do przyjmowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, bez możliwości żądania zapłaty za ich przyjęcie.

2. Łączna ilość zużytych baterii i zużytych akumulatorów przyjmowana do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów na podstawie umów zawartych z wprowadzającymi baterie lub akumulatory nie może przekroczyć ilości odpadów dopuszczonych do odzysku w zezwoleniu na prowadzenie działalności w zakresie odzysku.

Art. 62. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do uzyskania pozwolenia zintegrowanego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który spełnia wymagania, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7.

Art. 63. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, z wyjątkiem prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, w ramach prowadzonej działalności przygotowuje użyte baterie i użyte akumulatory do recyklingu i unieszkodliwiania przez:

- 1) sortowanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów na poszczególne rodzaje, ułatwiające ich przetwarzanie za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 15 ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 6, lub
- 2) przetwarzanie poszczególnych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów na odpowiednie frakcje materiałowe i recykling co najmniej wyodrębnionych metali w instalacjach i przy użyciu technologii zapewniających osiągnięcie co najmniej minimalnych poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 15 ust. 1.

2. Zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub zużyte akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe poddawane są przetwarzaniu wyłącznie w zakładzie przetwarzania prowadzącym również recykling ołowiu i jego związków oraz tworzyw sztucznych.

3. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest obowiązany do przekazania poszczególnych rodzajów posortowanych zużytych baterii i zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania danego rodzaju zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dla których sam nie prowadzi przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Sortowanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów na poszczególne rodzaje stanowi proces odzysku R15 wymieniony w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

5. Przetwarzanie i recykling, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią, w zależności od stosowanej metody, procesy odzysku R3-R6 wymienione w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, inne rodzaje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, które powinny być wydzielone w procesie sortowania, kierując się koniecznością zapewnienia wymaganych poziomów recyklingu oraz ułatwieniem procesów sortowania.

7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące procesu przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, biorąc pod uwagę rozwój techniczny i naukowy oraz najlepsze dostępne techniki, a także kierując się potrzebą zapewnienia bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

Art. 64. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, w zależności od rodzaju prowadzonego przetwarzania i recyklingu, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o:

- 1) rodzaju i masie przyjętych do przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 2) rodzaju i masie przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 3) osiągniętych poziomach recyklingu.

2. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów w instalacjach i przy użyciu technologii spełniających wymogi określone dla najlepszych dostępnych technik zapewniających osiągnięcie co najmniej wymaganych poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 15 ust. 1.

3. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, w którym zastosowane technologie i instalacje nie zapewniają osiągnięcia poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 15 ust. 1.

4. Masę zużytych baterii i zużytych akumulatorów przyjętych przez prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów ustala się na podstawie kart przekazania odpadu.

5. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy, rocznego sprawozdania zawierającego informacje, o których mowa w ust. 1.

6. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczy.

7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 5, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednocnienia sprawozdań oraz ułatwieniem przekazywania tych sprawozdań marszałkowi województwa.

Rozdział 12

Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 65. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, środków przekazywanych przez wprowadzających baterie lub akumulatory, o których mowa w art. 37 ust. 4, oraz nieodebranej opłaty depozytowej.

2. Wpływy z tytułu opłat i środków, o których mowa w ust. 1, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego opłaty lub środki dotyczą, na rachunek dochodów budżetu państwa.

3. Wpływy z tytułu opłat i środków, o których mowa w ust. 1, w wysokości 5 % stanowią dochody budżetu samorządu województwa.

Art. 66. 1. Marszałek województwa realizuje zadania w zakresie prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej.

2. Wysokość środków przeznaczonych na realizację zadania w zakresie prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych stanowi równowartość środków przekazanych przez marszałków województw na rachunek dochodów budżetu państwa w roku poprzednim, pomniejszona o środki przekazane Inspekcji Handlowej na badania laboratoryjne w zakresie zawartości metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach.

3. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, kryteria podziału środków na dotacje celowe na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych, biorąc pod uwagę liczbę mieszkańców w danym województwie oraz konieczność osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania.

Art. 67. 1. Marszałek województwa jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia właściwemu wojewodzie i ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku otrzymania dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych, sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych oraz o wielkości wykorzystanych środków, które zostały przekazane na ten cel.

2. W przypadku niewykorzystania środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne lub stwierdzenia przez wojewodę ich nieprawidłowego wykorzystania marszałek województwa jest obowiązany do przekazania tych środków na rachunek dochodów budżetu państwa.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoclenia sprawozdań.

Art. 68. 1. Wojewoda może kontrolować sposób wykorzystania przez marszałka województwa dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.

2. W przypadku stwierdzenia:

- 1) niezgodnego z prawem wykorzystania środków na publiczne kampanie edukacyjne,
- 2) niewykorzystania wszystkich przekazanych środków na publiczne kampanie edukacyjne

— wojewoda orzeka, w drodze decyzji, o przekazaniu tych środków na rachunek dochodów budżetu państwa, w terminie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 69. 1. Marszałek województwa weryfikuje dane zawarte w sprawozdaniach oraz wykazach, o których mowa w art. 34 ust. 2, art. 35 ust. 1, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 6, art. 41 ust. 3, art. 56 ust. 2, art. 59 ust. 3 oraz art. 64 ust. 5.

2. Marszałek województwa wprowadza dane ze sprawozdań i wykazów, o których mowa w ust. 1, do bazy danych o bateriach i akumulatorach zapisanej na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, która może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami, w terminie do dnia 15 kwietnia roku, w którym te sprawozdania i wykazy zostały przekazane.

3. Marszałek województwa, w celu weryfikacji danych zawartych w sprawozdaniach i wykazach, o których mowa w ust. 1, może zobowiązać, w drodze decyzji, wprowadzającego baterie lub akumulatory, zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów do przedłożenia dokumentów, o których mowa w art. 34 ust. 1, art. 54 ust. 4, art. 59 ust. 1 i art. 64 ust. 1.

4. Marszałek województwa udostępnia na stronie internetowej urzędu marszałkowskiego oraz w sposób zwyczajowo przyjęty wykaz miejsc odbioru oraz zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory na terenie województwa.

Art. 70. 1. Marszałek województwa sprawuje kontrolę przestrzegania przepisów ustawy w zakresie objętym właściwością tego organu, w szczególności w zakresie opłaty produktowej, opłaty depozytowej oraz wykorzystania środków przekazywanych przez wprowadzających baterie lub akumulatory, o których mowa w art. 37 ust. 4.

2. Do przeprowadzenia kontroli marszałek województwa może upoważnić pracowników podległego mu urzędu marszałkowskiego.

3. Osoba kontrolująca jest uprawniona do:

- 1) wstępu wraz z rzeczoznawcami i niezbędnymi urządzeniami przez całą dobę na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których jest wykonywana działalność gospodarcza, a w godzinach od 6 do 22 — na pozostały teren;
- 2) przeprowadzania badań lub wykonywania innych niezbędnych czynności kontrolnych;

3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwanie osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;

4) żądania okazania dokumentów i udostępnienia danych mających związek z problematyką kontroli.

4. Marszałek województwa występuje do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie działań będących w zakresie jego kompetencji, jeżeli w wyniku kontroli stwierdzi naruszenie przez kontrolowany podmiot lub kontrolowaną osobę fizyczną przepisów ustawy lub wystąpi uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, przekazując dokumentację sprawy.

5. Kierownik kontrolowanego podmiotu oraz kontrolowana osoba fizyczna są obowiązani umożliwić przeprowadzanie kontroli, a w szczególności dokonanie czynności, o których mowa w ust. 3.

Art. 71. 1. Z czynności kontrolnych osoba kontrolująca sporządza protokół, którego jeden egzemplarz doręcza kierownikowi kontrolowanego podmiotu lub kontrolowanej osobie fizycznej.

2. Protokół podpisuje osoba kontrolująca oraz kontrolowany podmiot lub kontrolowana osoba fizyczna, którzy mogą wnieść do protokołu zastrzeżenia i uwagi wraz z uzasadnieniem.

3. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanego podmiotu lub kontrolowaną osobę fizyczną osoba kontrolująca umieszcza o tym wzmiankę w protokole, a odmawiający podpisu może, w terminie 7 dni, przedstawić swoje stanowisko na piśmie marszałkowi województwa.

Art. 72. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przedkłada Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, zbiorczą informację o wynikach kontroli przedsiębiorców wpisanych do rejestru skontrolowanych w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, na podstawie wyników kontroli, o których mowa w ust. 1, oraz posiadanych danych, w tym danych zawartych w bazie danych, o której mowa w art. 69 ust. 2, sporządza i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 15 maja roku następującego po roku, którego dotyczy raport, roczny raport o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami, w tym informacje na temat osiągniętych poziomów zbierania oraz recyklingu.

3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, zakres i wzór raportu, o którym mowa w ust. 2, kierując się koniecznością określenia danych w celu dokonania oceny funkcjonowania systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami.

Art. 73. Kontrolę przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 8, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 11, art. 31 ust. 3, art. 48—50, art. 53 oraz art. 54 ust. 1 i 2 sprawuje Inspekcja Handlowa.

Rozdział 13

Przepisy karne i kary pieniężne

Art. 74. Kto, wbrew przepisowi art. 10 ust. 1, prowadzi dystrybucję baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 lub 9, podlega karze grzywny.

Art. 75. Kto, wbrew przepisowi art. 10 ust. 5, nie wykonuje decyzji o wstrzymaniu dystrybucji baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 lub 9, podlega karze grzywny do 10 000 zł.

Art. 76. Kto, wbrew przepisowi art. 10 ust. 6, nie zwraca baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 lub 9 do dostawcy lub, w przypadku braku takiej możliwości, nie przekazuje tych baterii lub akumulatorów jako zużytych baterii i zużytych akumulatorów do przetworzenia i recyklingu, podlega karze grzywny do 10 000 zł.

Art. 77. Kto, wbrew przepisom art. 11 ust. 2 i 3, prowadzi dystrybucję sprzętu, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, bez dołączenia do niego instrukcji, a w przypadku wprowadzania do obrotu na terytorium kraju — bez dołączenia do niego instrukcji w języku polskim, podlega karze grzywny.

Art. 78. Kto, wbrew przepisowi art. 12, umieszcza zużyte baterie lub zużyte akumulatory razem z innymi odpadami w tym samym pojemniku, podlega karze grzywny.

Art. 79. Kto, wbrew przepisom art. 18 ust. 1 i 2, art. 21 ust. 1 lub art. 23 ust. 1, nie składa wniosku o wpis do rejestru, wniosku o zmianę wpisu do rejestru lub wniosku o wykreślenie z rejestru, podlega karze grzywny.

Art. 80. Kto, wbrew przepisowi art. 30, nie umieszcza numeru rejestrowego na dokumentach związanych z obrotem bateriami i akumulatorami, podlega karze grzywny.

Art. 81. Kto, wbrew przepisom art. 31:

- 1) nie odbiera od użytkownika końcowego zużytych baterii samochodowych, zużytych akumulatorów samochodowych, zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych,
- 2) nie odbiera na własny koszt od użytkownika końcowego, sprzedawcy detalicznego oraz sprzedawcy hurtowego zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub nie przekazuje ich do przetwarzania i recyklingu,
- 3) nie dołącza do baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych informacji o warunkach i trybie ich zwrotu oraz o zorganizowanych dla nich punktach zbierania

— podlega karze grzywny.

Art. 82. Kto, wbrew przepisowi art. 32 ust. 1, nie zawiera umowy w formie pisemnej ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory, podlega karze grzywny.

Art. 83. Kto, wbrew przepisom art. 34:

- 1) nie prowadzi lub nie przechowuje ewidencji obejmującej informacje o rodzaju, ilości i masie wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów, lub prowadzi ewidencję niezetelnie,
 - 2) nie przedkłada rocznego sprawozdania o rodzaju, ilości i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów, składa je nieterminowo lub składa sprawozdanie niezetelne
- podlega karze grzywny do 50 000 zł.

Art. 84. Kto, wbrew przepisowi art. 35 ust. 1, nie przedkłada marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania wraz z wykazem punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory oraz wykazem miejsc odbioru, z których zbierający odbiera zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne, składa je nieterminowo lub składa sprawozdanie niezetelne, podlega karze grzywny.

Art. 85. Kto, wbrew przepisom art. 36:

- 1) nie zawiera umowy w formie pisemnej z prowadzącym zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
 - 2) nie przedkłada marszałkowi województwa wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, z których prowadzącymi ma zawartą umowę
- podlega karze grzywny.

Art. 86. Kto, wbrew przepisom art. 48:

- 1) nie przyjmuje selektywnie zebranych zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego lub żąda od niego zapłaty za ich przyjęcie,
 - 2) nie przekazuje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, sprzedawcy hurtowemu lub zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory
- podlega karze grzywny.

Art. 87. Kto, wbrew przepisom art. 49:

- 1) nie przyjmuje zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego oraz od sprzedawcy detalicznego, któremu przekazał baterie przenośne lub akumulatory przenośne, lub żąda zapłaty za ich przyjęcie,
 - 2) nie przekazuje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory
- podlega karze grzywny.

Art. 88. Kto, wbrew przepisom art. 50:

- 1) nie przyjmuje selektywnie zebranych zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego lub żąda od niego zapłaty za ich przyjęcie,

- 2) nie przekazuje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów
- podlega karze grzywny.

Art. 89. Kto, wbrew przepisom art. 53:

- 1) nie przyjmuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego,
 - 2) nie umieszcza w punkcie sprzedaży, w widocznym miejscu, informacji o:
 - a) warunkach i trybie zwrotu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, oraz możliwości zwrotu pobranej opłaty depozytowej w punkcie sprzedaży,
 - b) punktach zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zorganizowanych przez wprowadzającego baterie lub akumulatory, którego baterie lub akumulatory sprzedaje
- podlega karze grzywny.

Art. 90. Kto, wbrew przepisom art. 54:

- 1) nie pobiera od kupującego opłaty depozytowej lub nie potwierdza jej pobrania,
 - 2) w terminie 30 dni od dnia pobrania opłaty depozytowej, nie przyjmuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub nie zwraca pobranej opłaty depozytowej wraz z potwierdzeniem jej zwrotu,
 - 3) w terminie 45 dni od dnia sprzedaży, nie przyjmuje od kupującego wprowadzonych przez siebie do obrotu baterii i akumulatorów lub nie zwraca pobranej opłaty depozytowej, lub nie potwierdza jej zwrotu
- podlega karze grzywny.

Art. 91. Kto, wbrew przepisowi art. 57, nie odbiera zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych od prowadzącego miejsce odbioru, z którym ma zawartą umowę, o której mowa w art. 51 ust. 1, podlega karze grzywny.

Art. 92. Kto, wbrew przepisom art. 59:

- 1) nie prowadzi lub nie przechowuje ewidencji obejmującej informacje o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbiciu na poszczególnych wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi ma zawartą umowę, lub prowadzi ewidencję niezetelnie,
 - 2) nie przedkłada marszałkowi województwa rocznego sprawozdania zawierającego informacje o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbiciu na poszczególnych wprowadzających baterie lub akumulatory, lub przedkłada je nieterminowo
- podlega karze grzywny.

Art. 93. Kto, wbrew przepisowi art. 60 ust. 2, przetwarza zużyte baterie lub zużyte akumulatory poza zakładem przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze grzywny do 100 000 zł.

Art. 94. Kto, wbrew przepisom art. 61, nie przyjmuje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów lub żąda zapłaty za ich przyjęcie, podlega karze grzywny.

Art. 95. Kto, wbrew przepisom art. 64:

- 1) nie prowadzi lub nie przechowuje ewidencji obejmującej informacje o rodzaju i masie przyjętych do przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz osiągniętych poziomów recyklingu lub prowadzi ewidencję nierzetelnie,
- 2) nie przedkłada marszałkowi województwa rocznego sprawozdania zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1, lub składa je nieterminowo — podlega karze grzywny.

Art. 96. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 74—95, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 97. Kto, wbrew przepisowi art. 10 ust. 1, wprowadza do obrotu baterie lub akumulatory niespełniające wymagań określonych w art. 8 lub 9, podlega karze pieniężnej od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 98. Kto, wbrew przepisowi art. 10 ust. 2, nie wycofuje z obrotu baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 lub 9, podlega karze pieniężnej od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 99. Kto, wbrew przepisom art. 11 ust. 2 i 3, wprowadza do obrotu sprzęt, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, bez dołączenia do niego instrukcji, a w przypadku wprowadzania do obrotu na terytorium kraju — bez dołączenia do niego instrukcji w języku polskim, lub dołącza instrukcję nierzetelną, podlega karze pieniężnej od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 100. Kto, wbrew przepisowi art. 37 ust. 1, nie finansuje publicznych kampanii edukacyjnych, podlega karze pieniężnej od 10 000 zł do 100 000 zł.

Art. 101. Kto, wbrew przepisom art. 58, nie przekazuje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów do odpowiedniego prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze pieniężnej od 5 000 zł do 100 000 zł.

Art. 102. Kto, wbrew przepisowi art. 63 ust. 3, nie przekazuje poszczególnych rodzajów posortowanych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania danego rodzaju zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze pieniężnej od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 103. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 97—102, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 97—102, uwzględnia się przede wszystkim stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 97—102, wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

4. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w art. 97—102, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

Rozdział 14

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 104. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.⁸⁾) w art. 2 w ust. 1 po pkt 15d dodaje się pkt 15e w brzmieniu:

„15e) kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666), z wyjątkiem kontroli przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 8, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 11, art. 31 ust. 3, art. 48—50, art. 53 oraz art. 54 ust. 1 i 2;”.

Art. 105. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁹⁾) w art. 23 w ust. 1 po pkt 16c dodaje się pkt 16d w brzmieniu:

„16d) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 31, poz. 206.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367, Nr 192, poz. 1378 i Nr 211, poz. 1549, z 2008 r. Nr 97, poz. 623, Nr 141, poz. 888, Nr 143, poz. 894, Nr 209, poz. 1316, Nr 220, poz. 1431 i 1432, Nr 223, poz. 1459 i Nr 228, poz. 1507 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 6, poz. 33, Nr 19, poz. 100 i Nr 69, poz. 587.

2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione wydatki, o których mowa w art. 37 ust. 4, oraz poniesione opłaty, o których mowa w art. 38 ust. 2 tej ustawy,”.

Art. 106. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 16 w ust. 1 po pkt 19c dodaje się pkt 19d w brzmieniu:

„19d) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione wydatki, o których mowa w art. 37 ust. 4, oraz poniesione opłaty, o których mowa w art. 38 ust. 2 tej ustawy,”.

Art. 107. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z 2006 r. Nr 144, poz. 1042, z 2008 r. Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów niebezpiecznych, odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz odpadów z remontów,”;

2) w art. 8 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Przedsiębiorca posiadający zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, obejmujące niesegregowane odpady komunalne, jest obowiązany również do odbierania wszystkich selektywnie zbieranych rodzajów odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych oraz odpadów z remontów.”.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847, z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1316 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545 i Nr 69, poz. 587.

Art. 108. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 3 w ust. 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) kontrola przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 8, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 11, art. 31 ust. 3, art. 48—50, art. 53 oraz art. 54 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666),”.

Art. 109. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 41;

2) uchyla się art. 74.

Art. 110. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 po ust. 13d dodaje się ust. 13e i 13f w brzmieniu:

„13e. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 97—102 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666).

13f. Wpływy z kar, o których mowa w ust. 13e, Narodowy Fundusz przeznacza na dofinansowanie działań w zakresie:

- 1) zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 2) przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 3) unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów.”;

2) art. 401b otrzymuje brzmienie:

„Art. 401b. Przychody wymienione w art. 401 ust. 2—13 i 13e oraz w art. 401a przeznacza się również na pokrycie kosztów ich obsługi.”;

3) w art. 402 dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Wpływy z kar, o których mowa w art. 401 ust. 13e, wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska przekazują na rachunek bankowy Narodowego Funduszu w terminie do końca następnego miesiąca po upływie każdego kwartału.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293, z 2005 r. Nr 180, poz. 1495, z 2007 r. Nr 147, poz. 1033, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 214, poz. 1346 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i Nr 20, poz. 106.

11. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przed przekazaniem na rachunek Narodowego Funduszu wpływów z kar, o których mowa w art. 401 ust. 13e, pomniejsza je o 20 %, a kwotę uzyskaną z tytułu pomniejszenia przeznaczają na koszty egzekucji ustalonej należnej kary oraz koszty weryfikacji ustalenia jej wysokości.”.

Art. 111. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „Ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej”;

2) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa obowiązki przedsiębiorców, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹⁴⁾), wprowadzających na terytorium kraju produkty w opakowaniach, których rodzaje określa załącznik nr 1 do ustawy, i produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy oraz określa zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ustawy stosuje się również do przedsiębiorcy wprowadzającego na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towary, których częściami składowymi lub przynależnościami są produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy.”;

3) w art. 2:

a) uchyla się pkt 1,

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) odpadzie poużytkowym — rozumie się przez to odpady powstające z produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy;”,

c) uchyla się pkt 8,

d) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) opłacie produktowej — rozumie się przez to opłatę obliczaną i wpłacaną za opakowania w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, a także opłatę obliczaną i wpłacaną w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy;”,

e) uchyla się pkt 13;

4) w art. 3 uchyla się ust. 3a i 3b;

5) w art. 9 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorca rozpoczynający działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, lub produktów, o których mowa w załączniku nr 3 do ustawy, jest obowiązany bez wezwania złożyć zawiadomienie o tym fakcie marszałkowi województwa, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.

2. Za dzień rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę pierwszego wprowadzenia na terytorium kraju lub powstania pierwszego długu celnego dla produktu w opakowaniu wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy lub produktu wymienionego w załączniku nr 3 do ustawy.”;

6) w art. 10:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odpowiednio masie opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których wprowadził na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;”,

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odpowiednio masie opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wymienieni w wykazie wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;”;

7) w art. 12 ust. 3—5 otrzymują brzmienie:

„3. Opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odzysku (recyklingu) przeliczonej na wielkość wyrażoną w masie produktów lub opakowań.

3a. Szczegółowy sposób obliczania opłaty produktowej należnej od przedsiębiorcy lub organizacji z tytułu niewykonania obowiązku odzysku, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, określa załącznik nr 5 do ustawy.

4. Opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy i produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy.

5. Nie wnosi się opłaty produktowej, której łączna roczna wysokość dla opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy oraz produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy nie przekracza 50 zł.”;

8) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach.”;

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 18, poz. 97.

- 9) w art. 14 w ust. 1 uchyla się pkt 2 i 3;
- 10) w art. 15 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) odpowiednio masie opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;”;
- 11) uchyla się rozdział 4;
- 12) art. 25 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 25. Przez marszałka województwa oraz urząd marszałkowski rozumie się odpowiednio marszałka województwa oraz urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy wprowadzającego na rynek krajowy produkty w opakowaniach wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy lub produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy oraz organizacji, a w przypadku braku siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium kraju — odpowiednio Marszałka Województwa Mazowieckiego lub Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego.”;
- 13) uchyla się art. 26;
- 14) uchyla się art. 30;
- 15) w art. 37 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym organizację odzysku lub działalność polegającą na wytworzeniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach lub produktów określonych w załącznikach nr 1 i 3 do ustawy:”;
- 16) uchyla się art. 38 i 39;
- 17) art. 40 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 40. Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 37—37b następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;
- 18) uchyla się załącznik nr 2 do ustawy;
- 19) w załączniku nr 4 do ustawy uchyla się poz. 8—13;
- 20) w załączniku nr 4a do ustawy uchyla się poz. 8—13.

Art. 112. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 i Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przekazania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych

kwasowo-ołowiowych prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który spełnia wymagania, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666).”;

- 2) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. Kto, wbrew przepisowi art. 21 ust. 2, nie przekazuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze grzywny.”.

Art. 113. W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 22:

- 1) w ust. 2 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) z opłat, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1464), oraz opłat, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666);”;

- 2) w ust. 6a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, oraz bazy danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie, o której mowa w art. 15 ust. 3 tej ustawy, jak również prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach — w przypadku uzyskiwania dochodów z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 16;”.

Art. 114. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1464) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. W sprawach dotyczących postępowania z bateriami i akumulatorami oraz ze zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami stanowiącymi przynależność albo część składową sprzętu stosuje się przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666).”;

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112, Nr 209, poz. 1317, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 62, poz. 504 i Nr 72, poz. 619.

2) w art. 4 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego na terytorium kraju nie uwzględnia się masy baterii i akumulatorów.”;

3) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób nadawania numeru rejestrowego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zidentyfikowania przedsiębiorców wpisanych do rejestru, zapewnienia spójności i ciągłości numeru rejestrowego z numerem rejestrowym nadawanym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach oraz wyeliminowania sytuacji, w której przedsiębiorcy będą posługiwać się dwoma numerami rejestrowymi.”;

4) w art. 31 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w terminie do dnia 15 marca po roku, w którym nastąpiło zebranie lub odzysk, w tym recykling, zużytego sprzętu, sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu.”;

5) w art. 33 w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 marca każdego roku, wykazu zakładów przetwarzania, z których prowadzącymi zawarł umowę, o której mowa w ust. 1, zawierającego:”;

6) w art. 47 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;

7) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do dnia 15 marca za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku, sprawozdania o masie przyjętych oraz poddanych odpowiednio recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu.”;

8) w art. 77:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wbrew przepisom art. 47 ust. 1 i 3, nie przekazuje odpadów powstałych w wyniku przetwarzania zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu, prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku lub prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów,”

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wbrew przepisowi art. 47 ust. 4, nie przekazuje zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,”;

9) w załączniku nr 2 do ustawy w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) baterie i akumulatory,”.

Rozdział 15

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 115. Przedsiębiorca, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju oraz przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosku o wpis do rejestru, w terminie do dnia 30 listopada 2009 r.

Art. 116. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, który nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7, jest obowiązany do dostosowania zakładu do tych wymagań oraz uzyskania decyzji zmieniającej posiadane decyzje związane z gospodarką odpadami, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 i 3, jest obowiązany do dostosowania zakładu do tych wymagań oraz uzyskania decyzji zmieniającej posiadane decyzje związane z gospodarką odpadami, w terminie do dnia 26 września 2011 r.

3. Jeżeli prowadzący zakład, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nie dostosował tego zakładu do wymagań wynikających z ustawy oraz nie uzyskał decyzji zmieniającej posiadane decyzje związane z gospodarką odpadami, właściwy organ, który wydał decyzje w zakresie gospodarki odpadami, stwierdza z urzędu, w drodze decyzji, że decyzje te wygasty bez odszkodowania, odpowiednio w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy albo z dniem 26 września 2011 r.

Art. 117. 1. Do praw i obowiązków wynikających z ustawy zmienianej w art. 111, w tym do zobowiązań z tytułu opłaty produktowej oraz obowiązków sprawozdawczych, stosuje się przepisy tej ustawy obowiązujące w chwili powstania tych praw i obowiązków.

2. Środki zgromadzone przed dniem 1 maja 2010 r. na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 30 ustawy zmienianej w art. 111, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznacza na finansowanie działań w zakresie:

- 1) odzysku i recyklingu odpadów użytkowych powstałych z akumulatorów niklowo-kadmowych, niklowo-żelazowych, innych akumulatorów elektrycznych oraz ogniw i baterii galwanicznych;
- 2) edukacji ekologicznej dotyczącej selektywnego zbierania i recyklingu odpadów użytkowych z akumulatorów niklowo-kadmowych, niklowo-żelazowych, innych akumulatorów elektrycznych oraz baterii i ogniw galwanicznych;
- 3) selektywnego zbierania odpadów użytkowych z akumulatorów niklowo-kadmowych, niklowo-żelazowych, innych akumulatorów elektrycznych oraz baterii i ogniw galwanicznych wykonywanych przez gminy;
- 4) badań laboratoryjnych na zawartość metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach zleconych przez Inspekcję Handlową;
- 5) wdrażania przez zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów certyfikowanych systemów zarządzania środowiskowego, umożliwiających dobrowolne uczestnictwo we wspólnotowym systemie ek zarządzenia i audytu (EMAS).

Art. 118. 1. Baterie i akumulatory niespełniające wymagań określonych w art. 8 i 9, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie podlegają wycofaniu z obrotu.

2. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu baterii lub akumulatorów nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, spoczywa na wprowadzającym baterie lub akumulatory.

Art. 119. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 114 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 114, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 120. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory przedkłada sprawozdania i wykazy, o których mowa w art. 34 ust. 2, art. 35 ust. 1, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 6, art. 41 ust. 3, art. 59 ust. 3 i art. 64 ust. 5, za rok 2010, w terminie do dnia 15 marca 2011 r.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska roczny raport o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami, o którym mowa w art. 72 ust. 2, za rok 2010, w terminie do dnia 15 maja 2011 r.

Art. 121. 1. Do czasu utworzenia bazy danych, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 i art. 69 ust. 2, marszałek województwa jest obowiązany do przedłożenia zbiorczego sprawozdania ze sprawozdań, o których mowa w art. 69 ust. 1, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 kwietnia roku, w którym te sprawozdania zostały przekazane.

2. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wzory zbiorczych sprawozdań, o których mowa w ust. 1, oraz sposób ich przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań.

Art. 122. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 11 ust. 2 i 3, art. 15 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 48, art. 49, art. 77, art. 86, art. 87 i art. 99, które wchodzi w życie w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 9 ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 26 września 2009 r.;
- 3) art. 17—26 i art. 79, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2009 r.;
- 4) art. 30, art. 32—43, art. 53—56, art. 65, art. 69, art. 72, art. 80, art. 82—85, art. 89, art. 90, art. 100, art. 104—106, art. 111 pkt 1—13 i 15—20 oraz art. 114 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.;
- 5) art. 111 pkt 14, który wchodzi w życie z dniem 1 maja 2010 r.;
- 6) art. 15 ust. 1 pkt 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem 26 września 2011 r.;
- 7) art. 66—68, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

Załączniki do ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. (poz. 666)

Załącznik nr 1

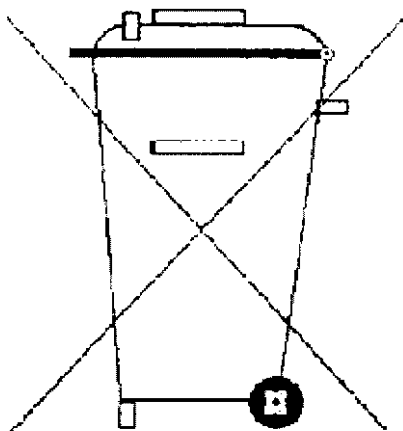
BATERIE PRZEMYSŁOWE I AKUMULATORY PRZEMYSŁOWE

1. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do awaryjnego lub rezerwowego zasilania energetycznego, w tym w szpitalach, na lotniskach i w biurach.
2. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w środkach transportu, w tym w pociągach i w samolotach, na morskich platformach wiertniczych i w latarniach morskich.
3. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone wyłącznie do podręcznych terminali płatniczych, w tym w placówkach handlowych i restauracjach oraz czytników kodów kreskowych w placówkach handlowych.
4. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone wyłącznie do profesjonalnego sprzętu wideo dla stacji telewizyjnych i profesjonalnych studiów.

5. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone wyłącznie do latarek górniczych i latarek dla nurków umieszczonych na kaskach górników i nurków, z wyłączeniem baterii i akumulatorów, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy.
6. Rezerwowe baterie i akumulatory, które są przeznaczone do drzwi uruchamianych elektrycznie, zapobiegające ich blokowaniu lub przytrzaśnięciu osób.
7. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w oprzyrządowaniu lub w różnych rodzajach sprzętu pomiarowego i oprzyrządowania, z wyłączeniem baterii i akumulatorów, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy.
8. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w powiązaniu z płytką ogniwa słonecznego, urządzeniami fotogalwanicznymi i innymi urządzeniami wykorzystującymi energię odnawialną.
9. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w pojazdach z napędem elektrycznym, w szczególności w wyposażonych w napęd elektryczny samochodach, wózkach inwalidzkich, rowerach, pojazdach używanych na lotnisku i pojazdach do transportu automatycznego.
10. Inne baterie i akumulatory, niewymienione w pkt 1—9 oraz które nie są bateriami przenośnymi i akumulatorami przenośnymi oraz bateriami samochodowymi i akumulatorami samochodowymi.

Załącznik nr 2**BATERIE PRZENOŚNE I AKUMULATORY PRZENOŚNE**

1. Baterie jednoogniowe typu AA i AAA.
2. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w telefonach przenośnych, komputerach przenośnych, elektronarzędziach bezprzewodowych, zabawkach i sprzęcie gospodarstwa domowego.
3. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w gospodarstwach domowych do zwykłych celów.
4. Inne baterie i akumulatory, niewymienione w pkt 1—3, które mogą być bez trudności przenieszone oraz nie są bateriami samochodowymi i akumulatorami samochodowymi oraz bateriami przemysłowymi i akumulatorami przemysłowymi.

Załącznik nr 3**WZÓR OZNAKOWANIA BATERII I AKUMULATORÓW SYMBOLEM SELEKTYWNEGO ZBIERANIA¹⁾****Objaśnienie:**

¹⁾ Symbol powinien zajmować co najmniej 3 % największej powierzchni bocznej baterii lub akumulatora lub zestawu, osiągając maksymalne wymiary 5 x 5 cm. W przypadku ogniw cylindrycznych symbol ten powinien zajmować co najmniej 1,5 % powierzchni baterii lub akumulatora, osiągając maksymalne wymiary 5 x 5 cm.

W przypadku gdy wielkość baterii lub akumulatora lub zestawu jest taka, że symbol byłby mniejszy niż 0,5 x 0,5 cm, baterii i akumulatora lub zestawu nie oznacza się, a na opakowaniu umieszcza się symbol o wymiarze co najmniej 1 x 1 cm.

Załącznik nr 4

Wzór oznakowania baterii i akumulatorów symbolem chemicznym rtęci¹⁾

Hg

Wzór oznakowania baterii i akumulatorów symbolem chemicznym kadmu¹⁾

Cd

Wzór oznakowania baterii i akumulatorów symbolem chemicznym ołowiu¹⁾

Pb

Objaśnienie:

¹⁾ Symbole umieszcza się poniżej symbolu, o którym mowa w załączniku nr 3 do ustawy, w taki sposób, aby zajmował powierzchnię co najmniej jednej czwartej wielkości tego symbolu.